

Súd: Okresný súd Rožňava
Spisová značka: 10Csp/58/2017
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7817204927
Dátum vydania rozhodnutia: 25. 10. 2017
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Marian Tengely
ECLI: ECLI:SK:OSRV:2017:7817204927.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Rožňava, sudca JUDr. Marian Tengely, v právnej veci žalobcu: K. S., Y. XX.XX.XXXX, E. Š. XXX, XXXXX Š., zastúpený zástupkyňou: JUDr. Viktória Kerekešová, Šafárikova 71, 048 01 Rožňava, IČO: 44624247, proti žalovanému BNP PARIBAS PERSONAL FINANCE SA, pobočka zahraničnej banky, IČO: 47 258 713, so sídlom Karadžičova 2, 821 08 Bratislava, zastúpeného spoločnosťou SOUKENÍK - ŠTRPKA, s. r. o., so sídlom Šoltésovej 14, 811 08 Bratislava, IČO: 36 862 711, o zaplatenie sumy 2 829,50 Eur istiny s príslušenstvom, takto

rozhodol:

I. Z a v ä z u j e žalovaného zaplatiť žalobcovi 2829,50 Eur istiny s 5,05 % ročným úrokom z omeškania od 13.6.2017 do zaplatenia, všetko v lehote do troch dní od právoplatnosti rozsudku.

II. V prevyšujúcej časti ohľadom úrokov z omeškania žalobu z a m i e t a .

III. P r i z n á v a žalobcovi právo na náhradu trov konania vo výške 100 %.

odôvodnenie:

1. Žalobca sa podanou žalobou domáhal vydania rozhodnutia, ktorým by súd zaviazal žalovaného uhradiť mu 2829,50 Eur istiny s 5,05 % ročným úrokom z omeškania od 14.4.2017 do zaplatenia a nahradiť trovy konania.

2. Žalobca svoj nárok odôvodnil tým, že s právnym predchodcom žalovaného Cetelem Slovensko a.s. Bratislava IČO: 35 787 783 uzatvoril 20.12.2008 Zmluvu o poskytnutí spotrebiteľského úveru vo výške 255,56 Eur na nákup kombinovaného sporáka. Súčasťou typovej zmluvy bola časť označená písmenom C) Kreditná karta, na základe ktorej žalovaný poskytol revolvingový spotrebiteľský úver a vydal úverovú kartu. Z predtlačenej formulára vyplýva, že ak chcel žalobca získať úver na zakúpenie tovaru, musel podpísať predtlač listiny, ktorá v sebe obsahovala náležitosti iného právneho úkonu. Takýto úkon mu bol nanútený. Z kreditnej karty žalobca čerpal finančné prostriedky postupne jednotlivými výbermi v celkovej výške 1700 Eur. Žalovanému uhradil sumu 3713,57 Eur a následne zrážkami zo mzdy 902 Eur. Žalobca trval na tom, že automaticky nedošlo k vzniku úverového vzťahu podľa časti C) Žiadosti. Namietal postup žalovaného ako nekalú obchodnú praktiku. Žalovaný len zaslal kreditnú kartu a umožnil z nej čerpanie bez toho, aby sa uzavrela zmluva o revolvingovom úvere so všetkými náležitosťami. Zmluvu považoval za neplatnú, nakoľko neobsahovala dohodu strán o výške úroku z úveru, výške úroku z omeškania, podmienkach vrátenia úveru, či splatnosti splátok. Žalobca sa dozvedel o vzniku bezdôvodného obohatenia na strane žalovaného tri dni pred podaním návrhu na vydanie neodkladného opatrenia a žaloby o určenie neplatnosti dohôd o zrážkach zo mzdy, ktorú podal 4.10.2016. Žalobca zdôraznil, že nárok na vydanie bezdôvodného obohatenia tvorí jeden celok a preto premlčacia doba začína plynúť až po skončení bezdôvodného obohacovania sa, k čomu došlo až 10.10.2016. Žalobca prijal finančné prostriedky vo výške 1700 Eur a na poplatkoch zaplatil 86,07 Eur za výber z bankomatov.

Žalovanému oproti tomu vyplatil sumu 4615,57 Eur a rozdiel predstavuje 2829,50 Eur, o ktoré sa žalovaný bezdôvodne obohatil. Uplatnil si náhradu trov konania. Žalobca na pojednávaní zdôraznil, že na strane žalovaného sa jednalo o úmyselné bezdôvodné obohatenie, nakoľko zmluva neobsahuje ustanovenia zákona č. 258/2001 Z.z. a VOP neobsahujú náležitosti podľa vyhlášky č. 620/2007 Z.z. ohľadom RPMN a nie je uvedená ani priemerná RPMN. Preto je zmluva bezúročná a bez poplatkov. Žalobca tiež nebol oboznámený s výškou úrokovej sadzby a s rozpisom splátok. V časti zmluvy o úverovej karte žalobca mal byť zaradený do zoznamu žiadateľov na poskytnutie revolvingového úveru a preto v tom čase nebolo jasné, či úver dostane a za akých podmienok. Poukázal aj na skutočnosť, kde sa v zmluvných dojednaniach mala predĺžiť žalobcovi premlčacia lehota na obdobie desiatich rokov oproti všeobecnej trojročnej lehote. Poukázal na rozhodnutie Krajského súdu v Banskej Bystrici 16Co/248/2015, kde bol ustálený začiatok plynutia premlčacej doby.

3. Žalovaný nesúhlasil s podanou žalobou a navrhol ju zamietnuť a priznať právo na náhradu trov konania. Námiety vyjadril v odpore voči platobnému rozkazu a uviedol, že žalobca uzavrel písomnú zmluvu o spotrebiteľskom úvere, s ktorou bol riadne oboznámený a ktorú vlastnoručne podpísal. Sám žalobca potvrdil, že začal čerpať finančné prostriedky z doručenej kreditnej karty a celkovo vyčerpал 1700 Eur. Z toho vyplýva, že konanie žalobcu bolo urobené slobodne, vážne, určite a zrozumiteľne. Žalovaný ďalej namietol premlčanie nároku na vydanie bezdôvodného obohatenia a poukázal na § 103 Občianskeho zákonníka a § 392 ods. 2 Obchodného zákonníka. Zdôraznil, že uzavrel so žalobcom Zmluvu dňa 20.12.2008 a žaloba bola podaná dňa 24.4.2017. Právo na vydanie bezdôvodného obohatenia sa premlčí najneskôr za tri roky odo dňa, keď k nemu došlo. Nárok na vydanie bezdôvodného obohatenia netvorí jeden celok a premlčacia doba plynie samostatne pre každé čiastkové plnenie. Uplatnil si nárok na náhradu trov konania.

4. Súd sa v konaní oboznámil s listinnými dôkazmi a zistil nasledovné:

5. Zo Žiadosti/Zmluvy o poskytnutí spotrebiteľského úveru zo dňa 20.12.2008 vyplýva, že v časti A) boli uvedené údaje klienta, v časti B) rozpísaný klasický úver a v časti C) žiadosť o zaradenie do zoznamu žiadateľov o poskytnutie úverového rámca vo výške 663,88 Eur a vydanie kreditnej karty na meno. Berie na vedomie, že jeho žiadosť o vydanie kreditnej karty bude posudzovaná na základe údajov uvedených v žiadosti o poskytnutie klasického úveru. V prípade, že veriteľ nebude vedieť vyhovieť žiadosti v celom rozsahu, môže zmeniť navrhovanú výšku úverového rámca. Zaviazal sa splácať čerpaný úver a príslušné náklady v pravidelných mesačných splátkach minimálne 5 % z poskytnutého úverového rámca, ak nebude dohodnuté inak a to i telefonicky. Termín splatnosti je desiaty deň v mesiaci a spôsob splácania je zhodný tak, ako v časti B).

6. Z prehľadu platieb žalobcu vyplýva, že uhradil 3713,57 Eur, na poplatkoch uhradil 86,07 Eur a k 9.9.2016 uhradil 902 Eur zrážkou zo mzdy.

7. Na základe vykonaného dokazovania súd dospel k záveru, že žaloba žalobcu je dôvodná a preto jej vyhovel. Žalobca má nárok na vydanie bezdôvodného obohatenia, ktoré vzniklo na strane žalovaného z dôvodu, že na Zmluvu zo dňa 20.12.2008 uhradil o 2829,50 Eur viac ako dostal.

8. Po preskúmaní Žiadosti/Zmluvy o poskytnutí spotrebiteľského úveru zo dňa 20.12.2008 súd zistil, že bola uzavretá v čase účinnosti zákona 258/2001 Z.z., pričom neobsahovala všetky náležitosti podľa § 4 tohto zákona.

9. Predchodca žalovaného ako veriteľ bol právnická osoba, ktorá poskytovala úvery a pôžičky a ktorá túto činnosť mala v predmete podnikania. Žalobca, ktorý v zmluvnom vzťahu vystupoval ako dlžník, mal postavenie spotrebiteľa.

10. Je možné konštatovať, že medzi účastníkmi došlo k uzavretiu spotrebiteľskej zmluvy podľa § 52 a nasledujúcich Občianskeho zákonníka a zákona č. 258/2001 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a teda vznikol občianskoprávny vzťah, a nie obchodnoprávny vzťah v zmysle ustanovenia § 497 a nasledujúcich Obchodného zákonníka.

11. Z prehľadu poskytnutých finančných prostriedkov vyplýva, že žalovaný z titulu revolvingového úveru poskytol žalobcovi formou výberu prostredníctvom kreditnej karty sumu 1700 Eur. Žalobca celkovo uhradil predchodcovi žalovaného 4615,57 Eur.

12. Súd vyhodnotil vykonané dôkazy jednotlivo i vo vzájomnej súvislosti a na základe vykonaného dokazovania dospel k záveru, že zmluva o úvere neobsahuje zákonné náležitosti v zmysle zákona č. 258/2001 Z. z. o spotrebiteľských úveroch v znení platnom ku dňu uzavretia zmluvy.

13. Podľa ust. § 52 ods. 1 zákona č. 40/1964 Zb. Občianskeho zákonníka v znení účinnom v čase uzavretia Zmluvy o revolvingovom úvere (ďalej len „Občiansky zákonník“), spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom.

14. Podľa ust. § 53 ods. 5 Občianskeho zákonníka, neprijateľné podmienky upravené v spotrebiteľských zmluvách sú neplatné.

15. Podľa ust. § 54 ods. 1 Občianskeho zákonníka, zmluvné podmienky upravené spotrebiteľskou zmluvou sa nemôžu odchýliť od tohto zákona v neprospech spotrebiteľa. Spotrebiteľ sa najmä nemôže vopred vzdať svojich práv, ktoré mu tento zákon priznáva, alebo si inak zhoršiť svoje zmluvné postavenie.

16. Podľa ust. § 54 ods. 2 Občianskeho zákonníka, v pochybnostiach o obsahu spotrebiteľských zmlúv platí výklad, ktorý je pre spotrebiteľa priaznivejší.

17. Podľa článku 3 ods. 1 smernice Rady č. 93/13/EHS z 5. apríla 1993 o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách (Úradný vestník Európskych spoločenstiev L 095, 21/4/1993, str. 29-34; ďalej len „smernica“) zmluvná podmienka, ktorá nebola individuálne dohodnutá sa považuje za nekalú, ak napriek požiadavke dôvery spôsobí značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach strán vzniknutých na základe zmluvy, ku škode spotrebiteľa.

18. Podľa článku 3 ods. 2 smernice, podmienka sa nepovažuje za individuálne dohodnutú, ak bola navrhnutá vopred a spotrebiteľ preto nebol schopný ovplyvniť podstatu podmienky, najmä v súvislosti s predbežne formulovanou štandardnou zmluvou. Skutočnosť, že určité aspekty podmienky alebo jedna konkrétna podmienka boli individuálne dohodnuté, nevylučuje uplatňovanie tohto článku na zvyšok zmluvy, ak celkové hodnotenie zmluvy naznačuje, že aj napriek tomu ide o predbežne formulovanú štandardnú zmluvu. Keď predajca alebo dodávateľ vznesie námietku, že štandardná podmienka bola individuálne dohodnutá, musí o tom podať dôkaz.

19. Predmetná smernica bola do právneho poriadku Slovenskej republiky prebratá zákonom č. 150/2004 Z. z., ktorým sa novelizoval Občiansky zákonník. Túto smernicu je nevyhnutné využívať ako interpretačné pravidlo k ustanoveniam právneho poriadku, upravujúcich režim spotrebiteľských zmlúv. Toto stanovisko je podporené aj rozsudkom Európskeho súdneho dvora z 27.06.2000 v spojených prípadoch C-240/98, C-241/98, C-242/98, C-243/98 a C-244/98, O. G. E. S. proti R. M. Q. U. S. E. S. proti J. M. S. A. P., J. L. C. B., M. B. a E. V. F., v ktorom sa konštatuje, že účinná ochrana spotrebiteľa sa môže dosiahnuť, len ak národný súd prehlási, že má právomoc zhodnotiť neprimerané podmienky z úradnej povinnosti. Právomoc súdu stanoviť z úradnej povinnosti, či je podmienka nečestná, znamená vytvoriť vhodné prostriedky na ochranu spotrebiteľa voči neprijateľným zmluvným podmienkam. Smernicu je potrebné aplikovať tiež vtedy, keď bola zmluva spísaná vopred a povinný (ako spotrebiteľ) nemohol mať žiadny vplyv alebo dosah na obsah jednotlivých ustanovení zmluvy.

20. Podľa § 4 ods. 1,2,3,4 zákona 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch, v platnom znení v čase uzavretia zmluvy o úvere: (1) Zmluva o spotrebiteľskom úvere musí mať písomnú formu, inak je neplatná, pričom spotrebiteľ dostane jedno vyhotovenie zmluvy o spotrebiteľskom úvere. (2) Zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí 6) musí obsahovať: a) obchodné meno, sídlo a identifikačné číslo veriteľa, ak ide o právnickú osobu, alebo meno, priezvisko, miesto podnikania alebo adresu trvalého pobytu a identifikačné číslo veriteľa, ak ide o fyzickú osobu, b) meno, priezvisko a adresu trvalého pobytu spotrebiteľa, c) identifikáciu osoby, ktorej vlastnícke právo k tovaru alebo službe neprechádza na spotrebiteľa v okamihu odovzdania a prevzatia tovaru alebo služby, a podmienky nadobudnutia vlastníckeho práva k tomuto tovaru alebo službe spotrebiteľom, d) adresu predávajúceho, na ktorej môže spotrebiteľ uplatniť reklamáciu alebo sťažnosť, e) celkový

výšku a menu poskytnutého spotrebiteľského úveru a podmienky upravujúce jeho čerpanie, f) v prípade odloženej platby za tovar alebo poskytnutú službu, opis tovaru alebo služby, na ktoré sa zmluva o spotrebiteľskom úvere vzťahuje, a cenu tovaru alebo poskytnutej služby, g) konečnú splatnosť spotrebiteľského úveru, h) ročnú úrokovú sadzbu; v prípade variabilnej ročnej úrokovej sadzby zmluva o spotrebiteľskom úvere musí obsahovať podmienky zmeny variabilnej ročnej úrokovej sadzby, ako aj index alebo referenčnú sadzbu, ktoré sa vzťahujú na pôvodnú variabilnú ročnú úrokovú sadzbu, i) výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, j) ročnú percentuálnu mieru nákladov a celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom, vypočítané na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere, k) priemernú hodnotu ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver platnú k dňu podpisu zmluvy o spotrebiteľskom úvere, zverejnenú podľa § 7a ods. 2 za príslušný kalendárny štvrťrok; platnou priemernou hodnotou ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver pri zmluvách o spotrebiteľskom úvere uzatvorených do 15 kalendárnych dní po zverejnení priemernej hodnoty ročnej percentuálnej miery nákladov za príslušný kalendárny štvrťrok je priemerná hodnota ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver za predchádzajúci kalendárny štvrťrok, l) veriteľom vyžadované ručenie alebo poistenie, m) výpočet nákladov uvedených v § 2 písm. c) prvom až piatom bode, ktoré neboli zahrnuté do výpočtu ročnej percentuálnej miery nákladov; pričom sa uvedie výška týchto nákladov, spôsob výpočtu alebo čo najpresnejší odhad, n) oprávnenie spotrebiteľa na zníženie celkových nákladov na spotrebiteľský úver pri jeho splatení pred lehotou splatnosti podľa § 6 a spôsob určenia výšky poplatku za splatenie spotrebiteľského úveru pred lehotou splatnosti, o) upozornenia týkajúce sa následkov nesplácania spotrebiteľského úveru, p) práva spotrebiteľa podľa § 7, q) spôsob zániku záväzku zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere, r) informáciu o možnosti mimosúdneho riešenia sporov zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere, s) názov a adresu príslušného kontrolného orgánu podľa § 8 ods. 1, (3) Pri nesplnení podmienok podľa odseku 2 je zmluva o spotrebiteľskom úvere platná, ak bol spotrebiteľovi na jej základe: a) poskytnutý spotrebiteľský úver a spotrebiteľ ho začal čerpať alebo: b) dodaný tovar, alebo poskytnutá služba. Ak však zmluva o spotrebiteľskom úvere neobsahuje náležitosti podľa odseku 2 písm. a), b), d) až j), k) a l), poskytnutý úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov. (4) Od spotrebiteľa nemôže veriteľ požadovať úrok alebo poplatky, ktoré nie sú uvedené v zmluve o spotrebiteľskom úvere.

21. Súd dospel k záveru, že Žiadosť/Zmluva o poskytnutí spotrebiteľského úveru zo dňa 20.12.2008, podpísaná stranami sporu, je spotrebiteľskou zmluvou na základe vyššie uvedených zákonných ustanovení a neradi sa režimom Obchodného zákonníka.

22. V oboznamovanej zmluve neboli uvedené náležitosti podľa § 4 ods. 2 zákona 258/2001 Z.z. a to najmä v časti C) Kreditná karta, nakoľko chýbala ročná úroková sadzba, výška, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, RPMN, priemerná RPMN a to podľa ustanovenia § 4 ods. 2 písm. h), i), j) a k). Z toho dôvodu podľa § 4 ods. 3 citovaného zákona je zmluva o spotrebiteľskom úvere, nakoľko žalobcovi bol poskytnutý spotrebiteľský úver a žalobca ho začal aj čerpať, avšak úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, nakoľko v zmluve chýbajú najmenej ustanovenia podľa § 4 ods. 2 písm. h), i), j) a k). V zmluve ani vo VOP pre poskytnutie spotrebiteľského úveru nie sú uvedené údaje o úrokoch z úveru, RPMN, priemernej RPMN a nebol vykonaný ani rozpis splátky, z čoho pozostáva. Z toho jednoznačne vyplýva, že žalovaný mal nárok na vrátenie poskytnutej sumy revolvingového úveru len vo výške 1700 Eur. Všetky ostatné platby, ktoré žalovaný alebo jeho právny predchodca prijal, boli bez právneho dôvodu a preto vzniklo bezdôvodné obohatenie na strane žalovaného.

23. S ohľadom na relevantnú judikatúru Súdneho dvora Európskej únie by nemali byť žiadne pochybnosti o povinnosti súdu zbaviť spotrebiteľa neprijateľnej zmluvnej podmienky a jej poškodzujúcich účinkov: „Členské štáty zabezpečia, aby nekalé podmienky použité v zmluvách uzatvorených so spotrebiteľom zo strany predajcu alebo dodávateľa podľa ich vnútroštátneho práva, neboli záväzné pre spotrebiteľa, a aby zmluva bola podľa týchto podmienok naďalej záväzná pre strany, ak je jej ďalšia existencia možná bez nekalých podmienok.“ (čl. 6 ods. 1 smernice). Ustanovenie čl. 6 ods. 1 smernice sa má považovať za kogentné ustanovenie a ochrana pred neprijateľnými podmienkami sa má poskytnúť v režime pravidiel verejného poriadku (bod 50 uznesenia Súdneho dvora č. C-76/10 vo veci POHOTOVOSTĚ / Korčkovská), teda pravidiel, na ktorých rešpektovaní musí štát bezvýhradne trvať a ktorých rešpektovanie je povinný vždy a za každých okolností vyžadovať.

24. Ochrana spotrebiteľa pred neprijateľnými podmienkami v spotrebiteľských zmluvách vychádza z predpokladu, že spotrebiteľ je z hľadiska informovanosti a z hľadiska vyjednávacej pozície v slabšom

postavení a má spravidla na výber buď zmluvu vopred naformulovanú dodávateľom akceptovať so všetkými formulárovými klauzulami alebo ju odmietnuť. Možnosť zmeny štandardných podmienok zo strany spotrebiteľa je len iluzórna a je zrejmé, že ide o rovnosť len formálnu. Aby sa dosiahla faktická rovnosť, je to možné dosiahnuť len vonkajším zásahom (porov. rozsudky Mostaza Claro, C 168/05, bod 25, Océano Grupo Editorial SA C 240/98-C 244/98).

25. Podľa § 451 ods. 1,2 zákona č. 40/1964 Občianskeho zákonníka: (1) Kto sa na úkor iného bezdôvodne obohatí, musí obohatenie vydať. (2) Bezdôvodným obohatením je majetkový prospech získaný plnením bez právneho dôvodu, plnením z neplatného právneho úkonu alebo plnením z právneho dôvodu, ktorý odpadol, ako aj majetkový prospech získaný z nepoctivých zdrojov.

26. Podľa § 456 Občianskeho zákonníka predmet bezdôvodného obohatenia sa musí vydať tomu, na úkor koho sa získal. Ak toho, na úkor koho sa získal, nemožno zistiť, musí sa vydať štátu.

27. Žalovaný sa teda najmenej bezdôvodne obohatil vo výške 2829,50 Eur a preto súd zaviazal žalovaného vydať v tejto výške bezdôvodné obohatenie.

28. Žalobca si uplatnil aj úroky z omeškania od 14.4.2017 do zaplatenia, teda od nasledujúceho dňa po napísaní žaloby. Žalobca nepreukázal, že by pred podaním žaloby vyzval žalovaného na vydanie bezdôvodného obohatenia. Žalobu podal dňa 24.4.2017. Žaloba bola doručená žalovanému dňa 12.6.2017 a teda až od ďalšieho dňa - 13.6.2017 - sa najskôr mohol dostať do omeškania s vydaním bezdôvodného obohatenia. Preto úroky z omeškania boli priznané len od 13.6.2017 a v prevyšujúcej časti ohľadom úrokov bola žaloba zamietnutá. Nárok žalobcu na úroky z omeškania sa opiera o ustanovenie § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka v spojení s § 3 nariadenia vlády 87/1995 Z.z.

29. Súd vo vzťahu k námietke premlčania nároku žalobcu, ktorú vzniesol žalovaný uvádza, že pri práve na vydanie plnenia z bezdôvodného obohatenia plynie jednak subjektívna dvojročná premlčacia doba plynúca odo dňa, keď sa oprávnený dozvie, že došlo k bezdôvodnému obohateniu a kto sa na jeho úkor obohatil, a jednak objektívna trojročná premlčacia doba plynúca odo dňa, keď došlo k bezdôvodnému obohateniu, resp. desaťročná pri úmyselnom bezdôvodnom obohatení. V danom prípade však podľa názoru súdu je potrebné aplikovať desaťročnú premlčaciu dobu, pretože bezdôvodné obohatenie žalovaného súd považuje za úmyselné. Žalovaný má dlhodobu v predmete činnosti ako nebankový subjekt, poskytnutie úverov a jej povinnosťou bolo poznať a dodržiavať právne predpisy vzťahujúce sa na poskytovanie úverov. Preto, ak žalovaný v zmluve o úvere neuviedol podstatné náležitosti v zmysle ustanovenia § 4 ods. 2 písm. h), i), j) a k) zákona č. 258/2001 Z.z., týmto obchádzal zákon a toto konanie sa nedá hodnotiť inak, ako úmyselné konanie zamerané na získanie bezdôvodného obohatenia bez právneho dôvodu. Zároveň žalobca sa o svojom bezdôvodnom obohatení dozvedel v októbri 2016, keď podával inú žalobu a splnomocnil svoju zástupkyňu na zastupovanie v tomto konaní. Súd má za to, že ide o bezdôvodné obohatenie získané úmyselne, nakoľko žalovaný je nebankovým subjektom pôsobiacim na finančnom trhu v Slovenskej republike, ako taký je si vedomý toho, aké právne predpisy regulujú jeho činnosť a neuvedenie podstatných náležitostí v zmysle ustanovenia § 4 ods. 2 písm. h), i), j) a k) zákona č. 258/2001 Z.z. do zmluvy o predmetnom spotrebiteľskom úvere, je nepochybne úmyselným porušením zákona, čo spôsobuje záver, že taktiež bezdôvodné obohatenie, ktoré takýmto spôsobom vzniklo, je bezdôvodným obohatením získaným úmyselne. Ďalej je nesporné, že spoločnosť Cetelem Slovensko, a.s. zneužívala svoje právo ako veriteľ, viackrát v priebehu rokov boli judikované všetkými súdmi rôznych stupňov porušenia práv spotrebiteľov. Preto v obdobných spotrebiteľských veciach je potrebné vychádzať zo všeobecnej desaťročnej objektívnej premlčacej lehoty, kde úmysly spoločnosti Cetelem Slovensko, a.s. obohacovať sa na úkor spotrebiteľov sú zrejmé, kde táto spoločnosť má vedomosť z judikovaných rozhodnutí o svojom zneužití práva, či využívaní neprijateľných zmluvných podmienok a preto v predmetnom právnom vzťahu strán sporu je potrebné aplikovať objektívnu desaťročnú premlčaciu lehotu na vydanie bezdôvodného obohatenia v zmysle § 107 ods. 2 Občianskeho zákonníka. Súd zastáva názor, že žaloba bola podaná v rámci premlčacej subjektívnej dvojročnej lehoty. Obdobne premlčanie posúdili napr. aj Okresný súd Svidník v spojení s rozhodnutím Krajského súdu v Prešove v rozsudku sp. zn. 20Co/79/2010-260 zo dňa 23.10.2013, Okresný súd Humenné v spojení s rozhodnutím Krajského súdu v Prešove v rozsudku sp. zn. 5C/184/2014-79 zo dňa 14.12.2015, Okresný súd Rožňava sp. zn. 11C/129/2016-30 zo dňa 27.5.2016 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Košiciach 5Co/402/2016 zo dňa 27.6.2017. V súvislosti so začiatkom plynutia subjektívnej premlčacej doby súd poukazuje aj na publikované rozhodnutia pod R26/1975, R11/1977 a R37/1982.

30. Výrok o náhrade trov konania sa opiera o ustanovenie § 255 ods. 1,2 Civilného sporového poriadku, podľa ktorého: (1) Súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci. (2) Ak mala strana vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov konania pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadna zo strán nemá na náhradu trov konania právo; v spojení s ustanovením § 262 ods. 1,2 Civilného sporového poriadku: (1) O nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí. (2) O výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

31. Žalobca mal v konaní úspech v celom rozsahu a preto mu bolo priznané právo na náhradu trov vo výške 100 % .

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustné odvolanie v lehote do 15 dní od doručenia rozsudku, ktoré sa podáva na Okresný súd Rožňava a o odvolaní rozhodne Krajský súd v Košiciach.

Podľa ustanovenia § 363 Civilného sporového poriadku v odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Podľa § 364 Civilného sporového poriadku rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania. Podľa § 365 Civilného sporového poriadku odvolanie možno odôvodniť len tým, že a) neboli splnené procesné podmienky, b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces, c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, e) súd prvej inštancie nevykonával navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností, f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam, g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci. Podľa odseku 2 citovaného § odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej. Podľa odseku 3 citovaného § odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Podľa § 125 ods. 1,2,3 Civilného sporového poriadku podanie možno urobiť písomne, a to v listinnej podobe alebo v elektronickej podobe. (2) Podanie vo veci samej urobené v elektronickej podobe bez autorizácie podľa osobitného predpisu treba dodatočne doručiť v listinnej podobe alebo v elektronickej podobe autorizované podľa osobitného predpisu; ak sa dodatočne nedoručí súdu do desiatich dní, na podanie sa neprihliada. Súd na dodatočné doručenie podania nevyzýva. (3) Podanie urobené v listinnej podobe treba predložiť v potrebnom počte rovnopisov s prílohami tak, aby sa jeden rovnopis s prílohami mohol založiť do súdneho spisu a aby každý ďalší subjekt dostal jeden rovnopis s prílohami. Ak sa nepredloží potrebný počet rovnopisov a príloh, súd vyhotoví kópie podania na trovy toho, kto podanie urobil.

Ak strana sporu (žalobca alebo žalovaný) nespĺní povinnosť uloženú týmto rozsudkom, môže oprávnená strana podať návrh na vykonanie exekúcie podľa Exekučného poriadku.